

15. neděle v mezidobí C

Lk 10, 25 - 37

Motto: Miluj svého bližního jako sám sebe.

Zamyšlení:

Příběh, který jsme dnes četli, už možná znáš. Zkusíme si ho teď znovu povědět. K tomu nám pomůže kvíz 2.

Zkusme si teď představit, že bychom se do takové situace dostali my – tedy my bychom byli tím, kdo jde kolem a všimne si toho raněného. Šli bychom mu pomoci? Kdy bychom šli spíš – kdyby to byl nějaký cizí člověk, nebo kdyby to byl náš kamarád?

Kdyby to byl kamarád.

Ano, kamarádovi, bráškov, mamince bychom šli pomoci hned. Proč?

Máme je rádi.

Ano, máme je rádi, jsou pro nás důležití, jsou nám blízcí - jsou to naši bližní. Co myslíš, byl ten cizinec s tím raněným také kamarád, znali se?

Ne.

Hm. A přesto mu pomohl. Zachoval se tedy pěkně vůči člověku, kterého vůbec neznal. Pán Ježíš tedy po nás chce, abychom se chovali ke všem lidem stejně, jako se chováme ke kamarádovi. To znamená, že každý má být náš bližní.

A teď si ještě připomeneme, co říká Pán Ježíš o tom, jak se máme k bližním – tedy ke všem lidem chovat: Máme je milovat jako sebe sama. Co to znamená? Hned si to ukážeme:

Máš rád bonbóny?

Ano.

Tvůj bližní asi taky. Takže, když si vezmeš ty...

Dám i druhému.

Ublížeš sám sobě, pereš se se sebou?

Ne.

Nebudeš to tedy dělat ani druhým. Líbí se ti, když ti někdo bere hračky, nadává ti, nebo se ti posmívá?

Ne.

Ani to tedy nebudeme druhým dělat. A naopak budeme dělat to, co se nám líbí, když druzí dělají nám – pomáhat, dělit se, ustupovat...

Závěr:

Budeme se k druhým chovat hezky.